

Redakcja: Kraków, ulica Filipa L. 11.
Administracja: Kraków, Długa L. 5.

Adres na telegramy: **Naprzód, Kraków.**
Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką **2 K**, bez odsyłki **1 K 60 h**,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2½ szyl.,
70 ctm. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h.

Numer **8 h**, poświęteczny **4 h**.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęteczne o godzinie 9 rano.

Dział inseratowy: Kraków, Gołębia L. 2.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następnie po 10 hal. — **Nadesłane** od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Nieśmiertelny!

Ks. Rublarz trzyma się w swej nieśmiertelnej, historycznej roli warchoła, wiarołomej i rozbijacza każdej organizacji, każdej umowy, każdego sojuszu, w jakim się kiedykolwiek w życiu znalazł.

Ten siwy, łysy, z sztucznymi zębami staruszek dzisiejszy jest takim samym warcholem i zdrajcą, jak był przed kilkunastu lub kilku laty. Buntował się po kolei przeciw rządowi, szlachcie, papieżowi, przeciw szkole, żydom, socyalistom, ludowcom i stał z tymi wszystkimi czynnikami w przemyśle, które łamał i zrywał. Zdradzał i napadał nawet tych, którzy go z ostatecznej biedy i nędzy ratowali. Brał pieniądze od żydów, rządu, socyalistów, od Moskali, od kardynała Koppa, od sejmu lwowskiego, od księży i chłopów, od osób prywatnych i od banków, a wzięwszy, zdradził, zawichrzył, oplwał i — odszedł.

Historia ruchu ludowego w Polsce nazwie go największym warcholem, jakiego w wieku XIX. znano, najbardziej brudnym politykiem, najbardziej wiarołomnym człowiekiem.

Kiedy władz ostatnio w szeregi „Centrum katolickiego”, cieszyliśmy się z góry na przepyszne widowisko, które dla naszej i wszystkich uczciwych ludzi uciechy urządził tam ks. Stojalowski...

Księżyna nie zawiódł, nie wypadł z roli i oto dzisiaj łokciowe telegramy donoszą o rozbiciu się „Centrum” w Koło polskie! Jak dwa koguty stanęli tam naprzeciwko siebie dwaj księża, dwaj „prałaci” ks. Pastor i ks. Rublarz. Obaj kłamliwi, nieszczerzy, bez osobistej godności, obaj ambitni jak dyabły i obaj z silną przemieszką starczego błazeństwa. Po stronie Pastora stanęło sześć księży rewerend, przy Stojalowskim opowiedzieli się „jego” posłowie, kilka chłopskich kreator, idących na razie za nim. Do nich należy ów poseł Fijak, którego ma wykupić „demokrata” p. dr Doboszyński...

No i „Centrum katolickie” rozbiło się, czyli, jak pisze w ostatnim „Wiechciu” ks. Stojalowski: „oczyściło się i przeobraziło”...

My, jako rzeczoznawcy starego warchoła, nie zawiedliśmy się na naszym przedmiocie obserwacji. Niema takiej partii na świecie, którejby ks. Stojalowski nie rozbijał, niema takiego klubu, któregoby nie zawichrzył do gruntu, choć co prawda niema i takich, którychby na pieniądze nie naciągnął.

Całe to życie kłamstwem i zdradą szło; nad grobem się ono nie zmieni...

Listy parlamentarne.

Wiedeń, 23 października.

Kłeska Koła polskiego w komisji legitymacyjnej. — Pogłoski. — Rozbicie centrum ludowego. — Fijak i Doboszyński.

Na wczorajszym posiedzeniu komisji legitymacyjnej uznanym został wybór posła Choca i posła tow. Högera za ważny.

Posel tow. Diamand wnosi, aby w sprawie wyboru posła Starzyńskiego referent ks. Sillinger (klerykał czeski) zażądał aktów karnych śledztwa przeciw starości w Sokalu dla stwierdzenia nadużyć wyborczych; następnie, aby w sprawie weryfikacji wyboru posła Duleby, referent dr Löwenstein wciągnął do materyałów wyborczych broszurę, która się pojawiła przeciw wyborowi Duleby.

Posel tow. Wityk wnosi, by zażądać również aktów karnych ze śledztwa przeciw starości w Tłumaczu, odnośnie do nadużyć popełnionych przez niego przy wyborze Moysy i aktów karnych przeciw sędziemu Staufferowi z Cieszanowa o nadużycia podczas wyborów Kozłowskiego.

Wnioskowi tow. Diamanda co do przestudyowania broszury przeciw wyborowi Duleby, sprzeciwia się poseł Czajkowski (Koło polskie), jako „ubliżającemu godności komisji”.

W odpowiedzi swej tow. poseł Diamand zaznacza, że to ciągle odwoływanie się panów z Koła polskiego na godność komisji przypomina ową kobietę, która kilkakrotnie przychwycona na gorącym uczynku odmawia wyjaśnień, tłumacząc się swą godnością.

Czajkowski i jego sojusznicy oburzają się, przewodniczący udzielił tow. Diamandowi nagany za porównanie ubliżające posłowi Czajkowskiemu, na co tow. Diamand stwierdza, że porównanie to odnosi się do taktyki Koła polskiego.

Wnioski tow. Diamanda i Wityka popiera tow. Moraczewski, dr Schlegel i tow. Pernerstorfer, ostatni z tą zmianą, by wniosek ten uchwalono, jako wezwanie do przewodniczącego komisji dra Sustersicza, który treść wniosków zakomunikuje odnośnym referentom.

Tow. Diamand oświadczył się za tą formą, sprzeciwił się poseł Czajkowski. Wnioski **uchwalono**.

Krąży w parlamencie wieści, że p. Leo, ojciec chrzestny „Unii demokratycznej” ma wejść do parlamentu. Umożliwi mu to poseł Zieleniewski, który się mandatu rzeknie. P. Leo po wyborze jest przez demokratów desygnowany na ministra dla Galicyi.

Zapytanie Stojalowskiego w ostatnim numerze „Wieńca”, co się dzieje z centrum ka-

tolikiem, znalazło odpowiedź w tej formie, że centrum przestało istnieć. Na dzisiejszym, ostatnim wspólnym posiedzeniu okazało się, że z Stojalowskim nikt nie jest w stanie długo żyć w zgodzie. Opierając się na swych kilku chłopach-analfabetach, jak Fijak, Szajer, Dobija, miał Stojalowski pretensję, aby centrum wybrało go przewodniczącym. Księża-posłowie wiedzą jednak dobrze, co to znaczy wpuścić wilka do obory i położyli kres ambicji Stojalowskiego, wybierając powtórnie Pastora. Na to Stojalowski zakomenderował swym powyższym pionkom, do których przylączył się i Stohandel, wystąpienie z centrum i grozi założeniem nowej partii pod wezwaniem chrześcijańsko-społecznym. Pozostali w bytem centrum księża zamierzają zorganizować się jako stronnictwo o kierunku agrarnym.

W ten sposób rychły znalazł koniec z takim hałasem zapoczątkowany ruch katolicko-ludowy; można było z góry przewidzieć, że Stojalowski, który odbył wędrowkę po tyłu już stronnictwach i w ostatnim niedługo wytrzyma.

Kto na tem rozbiciu centrum zrobi dobry interes — to „demokrata” i właściciel „Nowej Reformy” dr Doboszyński. Ponieważ Fijak „zniechęcił” się do polityki, zamierza teraz skorzystać z okazji i wycofać się z interesu, a miejsce jego zajmie zastępca dr Doboszyński. Obaj, zdaje się, dobrze na tej transakcji handlowej wyjdą: Fijak poprawi zasargane długoletnią przyjaźnią z „warunkowym” ks. Stojalowskim finanse, a dr Doboszyński zabłyśnie znowu na arenie parlamentarnej tym razem już nie z Mościsk, ale z Żywca. Ale to wszystko jedno: wszak demokracja dziś obejmuje całą Galicyę!

Kongres związków zawodowych.

Wiedeń, 21 października.

Kongres austriackich związków zawodowych rozpoczął się wyborem prezydium i mowami powitalnymi.

Tow. Jasza i powitał kongres imieniem zorganizowanych robotników węgierskich i skreślił stosunki panujące obecnie na Węgrzech, gdzie od czasu, jak rządy objęła koalicja, t. j. od 1½ roku, rząd nie zatwierdził związkowi zawodowemu ani jednego statutu i rozwiązał przeszło 350 grup istniejących związków zawodowych.

Tow. Steiner powitał kongres imieniem czeskiej komisji zawodowej.

Tow. poseł dr Adler wita kongres imieniem zarządu partyjnego socjalnej demokracji austriackiej — oraz imieniem

związku posłów socjalno-demokratycznych. Witam was — mówił tow. Adler — jako wybrańców proletariatu Austrii, jako tych, w których rękę znajduje się jego przyszłość. Witam was nie tylko jako zawodowców, lecz zarazem jako towarzyszyw partijnym, gdyż u nas, w Austrii, na szczęście niema najmniejszego rozdzwiewu pomiędzy partią socjalno-demokratyczną a związkami zawodowymi. Nie brak ludzi, którzy, podziwiając nasze sukcesy, osiągnięte za czasów ostatnich, łamią sobie głowę nad kwestją — czy zadowolimy nasze sukcesy polityczne energicznej działalności zawodowej, czy też ta ostatnia rozwinęła się tak wspaniale dzięki natężonej akcji politycznej. Bezowocne rozmyślanie! Tak samo, jak gdyby starał się rozwiązać zagadnienie — czy więcej pracować prawą, czy też lewą ręką. Obie ręce powinny pracować zgodnie i nieraz się zdarza, że lewa ręka tak samo jest ważną, a nawet ważniejszą, niż prawa.

Zrobiliśmy w swej działalności zawodowej ogromne postępy i jesteśmy dumnymi z osiągniętych rezultatów.

Pewien chrześcijańsko-socjalny deputowany podczas debaty kolejowej oburzał się na to, że „ci socjalni demokraci zmopolizowali prawo na przedstawicielstwo interesów robotniczych”. Dobrze, moi panowie — odpowiemy im — spróbujcie także reprezentować interesy robotników; zobaczmy, czy potraficie połączyć swoją obronę interesów wyzyskiwaczy z obroną interesów wyzyskiwanych! Naszym zadaniem jest obrona li tylko klasowych interesów proletariatu — i to właśnie odróżnia nas od tych demagogów, którzy zamierzają nas naśladować. (Burzliwe oklaski).

Walcząc o klasowe interesy proletariatu, jesteśmy odpowiedzialni za swoją działalność, za proletariacką politykę socjalną. Powiedziecie mi natomiast, kto jest odpowiedzialnym za socjalną politykę rządową? Spójrzcie na to ministerstwo handlu, gdzie ma koncentrować się ta polityka socjalna! Widzimy przed sobą pstrą grę rozmaitych politycznych interesów i klik. Czy może kto powiedzieć, jaki kierunek, jaką tendencję i jakie zamiary socjalno-polityczne reprezentuje ministerstwo handlu? Obecnie na czele tego ministerstwa stoi Forst, ale kto wie, czy będzie stał do końca tygodnia! Pytam się więc, jaki program socjalno-polityczny reprezentuje Forst i jaki będzie reprezentował ewentualny następca? Czy pyta się kto w Austrii, gdy nowy człowiek staje na czele ministerstwa, jaki jest jego program, jego poglądy? Nikomu do

TEOFIL WOJSZWIŁO.

KARYERA JANKA.

5

I Janek był niepomału zdziwiony, dowiedziawszy się w Petersburgu, że istnieje partja socyalistyczna, składająca się z samych Polaków, którzy bynajmniej nie przestawali być Polakami.

To jeszcze bardziej wzmocniło jego zainteresowanie się socyalizmem. Postanowił dotrzeć do źródła i zaopatrzyć się w wydawnictwa Polskiej Partji Socyalistycznej.

Od kolegi z kółka, studyjającego ekonomię polityczną, Janek dowiedział się w wielkim sekrecie, że wydawnictw tych może dostarczyć Jachimowicz — ów chudy technolog, od którego Janek otrzymał był bilet na odczyt. Udał się więc do niego, a w dwa dni potem Jachimowicz, zjawiwszy się u Janka, wytrzymał z pod kamizelki dość sporą paczkę i rzucił ją na łóżko, stanowiące — wraz ze stołem, krzesłem oraz paru oleograficznymi — „Niwy” — całe umeblowanie apartamentu pierwszokursisty.

Janek przeczytał jednym tchem prawie przyniesione przez Jachimowicza broszury i numery pism. Zaniedbał nawet nieco wykładow, wychodząc z domu jedynie na obiad i na korepetycje. Późno w noc ślepał z rozpłomienioną twarzą nad bibułą socyalistyczną i nigdy jeszcze żadna książka nie wywarła na nim takiego wrażenia jak te drobne broszurki i artykuły „Przedświtu” i „Robotnika”.

Argumenty, jakie spotykał w tych wydawnictwach, dziwnie trafiały mu do przekonania. Hasła walki z uciskiem roznamietniały go n epomału. Zrywał się nieraz podniecony i dużymi krokami chodził wzdłuż swego wąskiego pokoika. Proces „Proletariatu” poruszył go potężnie, a ofiary przemocy, idące na śmierć z okrzykiem na cześć rewolucji, wciąż stawały mu w oczach. Jasne, energiczne, konsekwentne, nic nie obwijające w bawełnę wywody, które spotykał w tej nowej dla siebie literaturze, wydawały mu się tak pociągającymi, że od razu przylgnął do socyalizmu całym sercem.

Grunt, co prawda, był zupełnie przygotowany.

Pod wpływem atmosfery, panującej w domu, Janek wychował się na gorąco kochającego Polskę ludowca. Tradycje rodzinne, niesłychany ucisk, panujący na Litwie i smagający skorpionami już dzieci, wyrobiły w nim żarzącą się w głębi duszy nienawiść do ucisku moskiewskiego. Był więc demokratą i patriotą, gotowym walczyć o Polskę z Moskalami do upadłego. Ale i patriotyzm ten i demokratyzm były jakieś mgliste, nieokreślone.

Dopiero literatura socyalistyczna otworzyła mu oczy i nadała jego uczuciom politycznym kierunek wyraźny. Polska niepodległa, zdobyta przez sam lud w interesach tego ludu — hasło to stało się jego hasłem, choć jeszcze niezbyt dobrze zdawał sobie sprawę z istoty walki klasowej i wogóle z ekonomicznej strony socyalizmu. A chłopci jego dawnych marzeń demokratycznych wciąż jeszcze wysuwali się na plan pierwszy, choć począł rozumieć za-

danie rewolucyjne proletariatu. Stał się socyalistą z uczucia, zanim jeszcze dokładnie zrozumiał zasady socyalizmu.

Energicznie jednak zabrał się do ugruntowywania nabytych przekonań. Powypożyczał stosy książek polskich i rosyjskich, studiował ekonomię i historję i całe wieczory spędzał w Bibliotece publicznej, wertując pisma.

Jakoś raz Janek czytał z wielkiem zajęciem artykuł Krzywickiego w „Prawdzie”. Było już po ósmej i olbrzymia sala Biblioteki publicznej, mieszcząca czytelnę, powoli się opróżniała. Janek skończył czytać i chciał już iść do domu, kiedy nagle spostrzegł przy jednym z pierwszych stołów pochyloną nad książką ową studentkę z odczytu — Sokólską. Serce poczęło mu bić przyspieszonym tętnem.

Postanowił doczekać się chwili, kiedy studentka będzie wychodziła, i pójść z nią razem.

Spotkali się w szatni. Sokólska powitała go zdaleka lekkim skinieniem głowy, przyjaźnie uśmiechając się. Janek zbliżył się do niej i razem wyszli z Biblioteki.

— Idziecie do domu? — spytała studentka.

— Tak...

— No, to chodźmy razem, ale nałożymy drogi. Tak mi się chce przejść się Newskim prospektem. Patrzcie co za ruch, ile światła! Przeszli na drugą stronę, przemyskając się wśród dorożek, które pędziły w obydwóch kierunkach, i wpadli w falę publiczności, wypełniającą połowę olbrzymio szerokiego chodnika. Fala ta poniosła ich wzdłuż zalanej światłem elektrycznym ulicy. Posuwali się naprzód powoli, najzupełniej uzależnieni od otaczającego ich zewsząd tłumu.

— Nie znoszę Petersburga — mówiła Sokólska — ale Newski z jego ruchem i światłem zawsze mi się lubi. Lubię też Newę. Wspaniała rzeka! Zwłaszcza, kiedy już wszystkie wyspy zazielenieją. Urządzamy czasem wyprawy na łódkach... Umiecie wiosłować?

— Umieję...

— No, to doświadczyć tej przyjemności na wiosnę. Teraz to już za chłodno. Wkrótce Nowa stanie. Zresztą niema już łódek do wynajęcia — posprzątano je na zimą.

Janek słuchał dziewczyny i sam dźwięk jej głosu sprawiał mu niewysłowioną przyjemność.

Z początku mówiła głównie Sokólska. Janek tylko odpowiadał na zapytania. Ale powoli przezwyciężył nieśmiałość i zaczął opowiadać o swych wrażeniach petersburskich. Czuli dziwnie zaufanie do studentki i gotów był zwierzyć się jej z najtajniejszych swych myśli. Domyślał się w niej socyalistki, zresztą utwierdzały go w tem i słowa Sokólskiej podczas owej dyskusji po odczycie. Rozumiał już teraz zupełnie dobrze, na czym polegał antagonizm zabierającej głos studentki do wywodów prelegenta i świadomie podzielał zarzuty, stawiane mu przez Sokólską. Stopniowo tedy od wrażeń osobistych i spóstrzeżeń życiowych przeszedł, rozmawiając z Sokólską, do idei, która całkowicie zaważnęła jego umysł.

Wydobyli się z tłumu i skręcili w jedną z bocznych ulic. Szli wzdłuż wybrzeża Mołki, gdzie ich tylko rzadka wymijała przechodnie. Pozwalało to im rozmawiać, nie kępując się zupełnie. (D. c. n.)

głowy nie przyjdzie troszczyć się o to. Decyduje tu sytuacja parlamentarna, oraz niezbędność podarunków różnym narodowościom — nie narodowościom zresztą całym, lecz tylko szczupłym kliczkom parlamentarnym!

Nie powinniśmy wobec tego przeceniać słów pocieszenia bar. Becka, który zapewniał nas nieraz o nastąpieniu epoki szerokich reform socjalnych. Na własne siły liczyć tylko możecie w walce swej w połączeniu z partją socjalno-demokratyczną i z jej reprezentacją w parlamencie, o zniesienie jarzma kapitalistycznego! (Burzliwe oklaski).

Po przemówieniu tow. posła Pagniniego z Tryestu załatwiono szereg spraw formalnych.

Następnie sekretarz centralnej komisji związków zawodowych tow. Hueber w obszernym referacie uzupełnił drukowane cyfrowe sprawozdanie o działalności komisji i o rozwoju związków zawodowych w Austrii. Wskazał na zbliżające się przesilenie ekonomiczne i potęgującą się organizację przedsiębiorców, oraz na reakcyjne zapędy celem ograniczenia wolności koalicji. Organizację zawodową czekają zatem doniosłe zadania, zwłaszcza zacięta walka w obronie wolności koalicji. Podczas walki o reformę wyborczą komisja po długiej i gruntownej rozprawie zgodziła się na 3-dniowy strejk generalny w Wiedniu; komisja była świadoma swej odpowiedzialności, ale sytuacja była taką, że słuszenie można było o niej powiedzieć: „teraz albo nigdy!” Nie wiemy, czy podobny moment może się powtórzyć, ale nie jest to wykluczone. Wystarczy przywieść sobie na myśl pewne choroby i zmianę polityczną, która może przyjść: rząd klerykalny, a za nim organizacja przedsiębiorców. Nie jest wykluczone, że znowu pocujemy w Austrii „ostry wiatr”. Dlatego musimy więcej niż dotąd pielegnować nasze wolne organizacje, aby być przygotowanymi na przyszłość.

W dalszym ciągu zdawał tow. Hueber sprawę z konferencji międzynarodowej sekretarzy komisji zawodowych w Chrystyanii, na której towarzysze szwedzcy skarżyli się nadawóz łamistrejków z Galicyi. Powiedzieli oni do polskiego sekretarza tow. Żuławskiego: Jeżeli chcesz zrobić niewielką wycieczkę, pokażemy ci małą kolonię polską; postawiliśmy tam żądania naszym właścicielom ziemskim, ale gdyśmy rozpoczęli strejk, przybyło 5000 Polaków z Galicyi i nasi szwedzcy robotnicy rolni musieli wyemigrować. (Tow. Arbeitel z Bielska woła: Poseł Szajer był agentem dostarczającym tych łamistrejków!).

Jak się zdaje, istnieje międzynarodowa organizacja dla dostarczania łamistrejków. W Chrystyanii obradowaliśmy nad tem, jak temu przeciwdziałać i międzynarodowy sekretariat przedłożył odpowiednie wnioski. Nas szczególnie wezwano, byśmy baczną uwagę zwrócili na tę sprawę i to zarówno przez organizację, jak i w drodze parlamentarnej.

Z kolei omówił tow. Hueber odbyty niedawno kongres czeskich związków zawodowych, który wprawdzie nie uchwalił zbliżenia do organów centralnych, lecz ujawnił bardziej pojednawczy nastrój.

Mówca zaleca towarzyszom gorąco mającą się wkrótce ukazać historię ruchu zawodowego w Austrii, napisaną przez tow. Juliusza Deutcha z przedmową tow. dra Adlera, oraz miesięcznik naukowy „Der Kampf”.

W końcu omówił tow. Hueber fundusz solidarności, utworzony przed 3 miesiącami, do którego miesięcznie wpływa 20.000 K, tak że obecnie jest już 60.000 K; fundusz ten musi wzrosnąć co najmniej do pół miliona, gdyż jest on koniecznym, aby w walce z przedsiębiorcami przychodzić z pomocą poszczególnym związkom zawodowym.

Po dłuższej dyskusji, w której między innymi tow. Arbeitel z Bielska omawiał znaczenie zbiorowych umów roboczych, uchwalono jednogłośnie absolutoryum i wotum ufności centralnej komisji zawodowej.

Z sali sądowej.

Kraków, 24 października.

Pod gołem niebem przemawiać wolno. Ciekawą rozprawę apelacyjną przeprowadził wczoraj krakowski sąd krajowy karny. Chodziło o to, czy ma być zmieniony wyrok sądu powiatowego karnego w Krakowie, uwalniający tow. dra Bobrowskiego, Kapellnera i Klemensiewicza, mimo to, iż przyznali się, iż w dniu 1 maja pod gołem niebem na niedozwolonym zgromadzeniu wbrew zakazowi komisarzy policyjnych przemawiali.

Wyrok ten zaczęła prokuratura państwa podając jako motyw, iż nie wolno uwalniać oskarżonych, którzy przyznają się do czynu zakazanego i przyznają się, iż mieli świadomość, że popełniają czyn zakazany. Rozprawa karna wykazała, że gdy komisarze policyjni dr Minasowicz i Krupiński zakazali przemów na dziedzińcu ujeżdżalni, tow. Klemensiewicz oświadczył, że przemowy dalej będą miały miejsce i że kilku jeszcze mówców będzie przemawiać, poczem rzeczywiście przemawiali wśród oklasków tow. Klemensiewicz i Kapellner.

Sąd pierwszej instancji po przemowie obrońcy dra Heskiego wydał wyrok uwalniający, gdyż przemawianie pod gołem niebem nie jest czynem zakazanym. Karać można tylko urządzającego zgromadzenie zakazane, a nie przemawiającego.

Przy rozprawie apelacyjnej prokurator Chwalibogowski wskazał nadto na to, że tow. Kapellner zwołał zgromadzenie do ujeżdżalni i odpowiada jako zwołujący za to, że poza ujeżdżalnią zgromadzenie się odbyło, na którym on także pod gołem niebem przemawiał.

Tow. dr Heski wskazał na to, że przemawiający nie ma obowiązku dowiadywać się o „metrykę urodzenia” zgromadzenia, na którym przemawia; należy wysłedzić urządzającego zgromadzenie, a jeżeli tych policyja nie wysłedziła, to musi zapisać wyrok uwalniający.

Trybunał apelacyjny po długiej naradzie potwierdził wyrok uwalniający.

Konfidenti policyjni jako siewcy koron przy wyborach? Przed sądem krajowym karnym w Krakowie odbyła się wczoraj rozprawa, której podstawą było doniesienie komisarza policyjnego dra Tomasika. Doniósł on, że przy wyborach do parlamentu tow. Piotr Z. wywierał presję na przeciwników Klemensiewicza i że wyłudził kartkę wyborczą od dożkarza Longi. Rozprawa, przy której oskarżonego bronił dr Heski miała ciekawy przebieg: wykazała ona zupełną niewinność tow. Z. i skończyła się wyrokiem uwalniającym; okazało się natomiast z zeznań Longi, że przy wyborach otrzymał Longa od konfidentów policyjnych koronę, aby poszedł głosować.

Teror przy wyborach. Przed sądem krajowym karnym w Krakowie stawali onegdaj jako oskarżeni robotnicy Kaiser i Dyras z tego powodu, że wyborcę, który chciał głosować na dra Bujaka pobili wołając „Bujak cię bije”.

Rozprawa, przy której przewodniczył radca Ferens a bronił dr Heski skończyła się wyrokiem uwalniającym. Okazało się, że chodziło o zwykłą awanturę „między kolegami”, przy której o wyborach wcale nie mówiono, już z tej przyczyny, że rzekomo „teroryzowany” wyborca, nie miał nawet wówczas prawa wyboru.

Rada państwa.

Wiedeń, 23 października.

W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia Izby posłów toczyła się dyskusja nad wnioskiem nagłym posła Kiofacza w sprawie

podróżenia środków żywności.

Poseł Stark wyraża zapatrywanie, że jedną drogą do usunięcia drożyzny środków spożywczych jest zaprowadzenie progresywnego podatku dochodowego.

Poseł tow. Pik przemawiał po czesku za nagłośnią, poczem dyskusję zamknął.

Po przemowach mówców generalnych posłów Sternberga i tow. Schramm-la przystąpiono do głosowania; nagłośnią odrzucono 140 głosami przeciw 91.

Na tem obrady przerwano i dokonano wyborów do deputacji kwotowej. Wynik skrutynium będzie dziś podany do wiadomości.

W zapytaniu do prezydium zwraca się poseł dr Sylvester przeciw sposobowi, w jaki stawiane są wnioski nagłe. Mówca protestuje w imieniu Niemców wolnomyślnych i chętnych do pracy stronnictw przeciw temu postępowaniu i prosi prezydenta, aby postarał się o to, by w porozumieniu z konferencją przywódców zajął w tej sprawie odpowiednie stanowisko.

Prezydent Weiskirchner odpowiada, że tej inicjatywie zadość uczyni; ze swego zaś stanowiska może do Izby wystosować nietylko prośbę, ale i poważne napomnienie, by wreszcie przystąpiła do poważnej, pozytywnej pracy.

Następne posiedzenie odbędzie się dziś.

Wiedeń, 24 października.

Znowu pijanica hr. Sternberg.

Na początku dzisiejszego posiedzenia Izby posłów oświadczył prezydent Weiskirchner, że po wczorajszym posiedzeniu poseł hr. Sternberg pokazywał w sali karykaturę posła Schuhmeiera. Takie postępowanie nie odpowiada godności Izby. Walka polityczna z karykaturami lub bez karykatur może mieć miejsce poza Izbą; tu ludy wysłały swych posłów do pracy poważnej i rzeczowej. (Oklaski). Z tego powodu

prezydent zmuszony jest wyrazić swoje ubolewanie. (Oklaski).

Interpelacye.

Poseł Breiter interpeluje o aresztowanie 4 żołnierzy w Przemyslu za to, że zjawili się z zażaleniami u generała odbywającego inspekcję, oraz o nadużycia urzędowe starosty w Sanoku.

Następnie prezydent udziela głosu posłowi Hlibowickiemu i wzywa go, aby uzasadniając swój wniosek nagły

o zerwanie wspólności z Węgrami

trzymał się ściśle ram uzasadnienia nagłośni.

Poseł Hlibowicki zabiera głos i ubolewa, że nie wolno mu mówić w języku rosyjskim. Następnie krytykuje ugodę ze stanowiska prawno-państwowego i ekonomicznego.

Po przemówieniu posła Baxy zamknięto dyskusję.

Jako mówca generalny przemawia poseł Markow. Rozpoczął on przemówienie w języku rosyjskim. Posłowie ruscy poczęli mu przerywać. Poseł Staruch woła: On mówi po rosyjsku! Radykali czescy, stając po stronie Markowa, wznosili rozmaite wykrzykniki.

Dalszą część swej mowy wygłosił Markow w języku niemieckim, oświadczaając się za zerwaniem wspólności z Węgrami oraz przedstawiając niekorzystne ugodę.

Posiedzenie trwa dalej.

Wiedeń. (Tel. wł.).

Na początku dzisiejszego posiedzenia panowało wielkie wzburzenie w oczekiwaniu następstw wczorajszego zajścia między hr. Sternbergiem a posłem Schuhmeierem. Sprawa została jednak oświadczeniem prezydenta Weiskirchnera na początku posiedzenia załatwioną i dalsze debaty odbyły się w spokoju.

Awantura powstała, gdy poseł Markow zaczął przemawiać po rosyjsku. Zakrzyczano go i zdawało się, że przyjdzie do bójki.

Konferencya przewodniczących klubów.

Wiedeń. (Tel. wł.). Dziś przed południem odbyła się konferencya przewodniczących klubów w obecności prezydenta ministrów bar. Becka. Bar. Beck oświadczył, że najwyższy czas zacząć pierwsze czytanie przedłożeń ugodowych; zależy to jednak od tego, czy posłowie Markow i Breiter zgodzą się na cofnięcie swych wniosków nagłych. Zdaje się, że Breiter zgodzi się na to i złoży w Izbie odpowiednie oświadczenie.

Tow. Pernerstorfer zwrócił uwagę prezydenta Weiskirchnera na postępowanie hr. Sternberga wobec posła Schuhmeiera i żądał surowego zastosowania odnośnych przepisów regulaminu. Prezydent zgodził się na to pod warunkiem, jeżeli wszystkie stronnictwa poprą go, co też przyrzeczono.

Poseł Kramarz oświadczył, że nie ma zamiaru robić obstrukcji i zaproponował zmianę regulaminu w tym duchu, aby można było uchwalić zamknięcie dyskusji.

Przegląd społeczny.

Strejk drukarzy żydowskich. W drukarni Ch. Rohatyna we Lwowie wybuchł w niedzielę 20 b. m. strejk wszystkich zecerów. Żądają oni: lepszego obchodzenia się z nimi, regularnej wypłaty i zaprowadzenia tam cennika normalnego, obowiązującego wszystkie inne drukarnie. Zawiadamiamy tedy wszystkich towarzyszy drukarskich tak ze Lwowa jak i z prowincyi, ażeby kondycyi u Rohatyna, aż do ukończenia strejku, nie przyjmowali.

KRONIKA.

Kraków, 24 października.

Austriackie przerażenie. W parlamencie wiedeńskim tow. poseł Resel poruszył był niedawno straszną tragedję z żołnierskiego bytn — czynny wachmistrz Jecela; w jego mowie przesunął się szereg postaci: cień umęczonego żołnierza, który przed wyrafinowaniem szukanami szuka ucieczki w samobójstwie; jego dręczyciel, wachmistrz Jecel, zasądzony na 4 miesiące i nagle ulaskawiony — powracający do swego szwadronu, aby mścić się na tym, którego zeznania wtrąciły go do więzienia i — również go wpędzić do grobu... Przesunął się dalej „niehumanitarny szef”, były komendant Wiednia gen. Freund, który Jecela był ulaskawił... A w parlamencie głos zabrał „humanitarny przełożony”, p. minister Latscher, który zapieczętował krótką urzędową deklarację zapewnieniem, że w przyszłości tacy Jeciele — przenoszeni będą do innego szwadronu.

Inicjatywa tow. Resla była tak dalece odbiciem opinii publicznej, domagającej się sanacji stosunków wojskowych na wszystkich szczeblach, że jego wniosek nagły w sprawie tej tragedyi — został uchwalony jednogłośnie; głosowało za nim nawet... Koło polskie.

Przeraził się nią tylko „Czas”: Gore! Herweizm! Biada Austrii! Oto jawny antypatryotyzm, antymilitaryzm, destrukcyja, anarchia... Patryotyczne austriackie serce „Czasu” drga, zamiera, głos chrzypnie... Anarchia! Bo socyalizm — proroczo woła „Czas” — to na całym świecie zamaskowany anarchizm; wyjątek tylko Niemcy tworzą, ale ci są jednak współwinni anarchii, gdyż zaślepieni wspólnością nazwy, wspierają fałszywych socyalistów, a recte anarchistów innych krajów.

Ale najstraszniejszy los — wieści „Czasu”. Kasandra — spotka Austrię, jeśli się rządy jej nie opamiętają: „antymilitarystyczne próby nie mogą pozostać bezkarne”.

Na bliższą metę przepowiada „Czas”, iż od takich mów, jak resłowskie, runie obecny parlament. „Piątkowa piosenka p. Resla jest pierwszą strofą pieśni pogrzebnej tej Izby...” Nam się natomiast wydaje, że ten artykuł „Czasu” jest raczej pierwszym symptomem delirium jego autora.

Znowu wylazło świnię ucho! Posłowie z centrum ludowego oświadczyli, jak donoszą „Nowiny”, że głosować będą przeciw ugodzie z Węgrami, jeżeli rząd — nie zmieni przepisów o koczowaniu świń.

Świnię ucho nie przestało, jak widzimy, być drogowskazem polityki w Kole polskiem...

Nowiny krakowskie.

Zarządzenia antycholeryczne. Magistrat uchwalił następujące wnioski: 1) wybrać osobną komisję dla zbadania pod względem sanitarnym schroniska brata Alberta; 2) przeprowadzić rewizję sanitarną w areztach miejskich, hotelach i oberżach, chajderach, sklepach i jatkach rzeźniczych, składach szmat i ubrań; 3) zbadać stan sanitarny studzien publicznych i zaoszczędzić nadzór targowy; 4) wygotować podział miasta na rewiry sanitarne i urządzić stałą inspekcję sanitarną; 5) polecić przygotowanie w dostatecznej ilości pouczeń o cholery, aby w razie potrzeby rozszerzać między publiczność.

Ze spraw miejskich. Sekcyja ekonomiczna rady miejskiej odbyła wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem p. Beringera. Uchwalono wydelegować komisję, złożoną z radców Beringera, Bialika, Domańskiego oraz dyrektorów budownictwa i gazowni, celem: zbadania braków w jatkach poddominikańskich oraz zarządzenia zaprowadzenia oświetlenia ze względu na sprzedaż mięsa w sobotę wieczór (z powodu zamykania jatek w niedzielę).

Na wniosek magistratu sekcyja zgodziła się, aby gmina przyczyniła się do budowy kolektora i regulacji Wisły kwotą 100.000 kor., płatną w 40 ratach rocznych po 2500 kor.; pierwsza rata zostanie wstawioną do budżetu na r. 1908.

Z teatru miejskiego komunikują nam: Pracownicy krawieckie teatru ukończyli w dniu wczorajszym przygotowanie kostymów do premiery sobotniej „Cydy”. Kosztujemy te sporządzone wedle wzorów, przekazanych w portretach Velasqueza. Reżyserka kierowała się w tym względzie wskazówkami Wyspiańskiego, który jako tłumacz zainteresował się stylową wystawą dramatu. Zarówno całość jak i jej szczegóły omawiane z tłumaczem były jeszcze w lecie. — Na premierę „Cydy” przyjeżdża do Krakowa kilku recenzentów pism lwowskich i warszawskich.

Przykry zawód. Od jednego z naszych czytelników otrzymujemy następujące pismo: Wczoraj przeglądając w kawiarni gazety, rzuciłem przypadkiem okiem na repertuar teatralny w „Nowej Reformie”, gdzie wyczytałem, że tegoż wieczora grają „Przemysł pani Warren”. Postanowiłem pójść na tę sztukę i namówiłem także przyjaciela. Kupiliśmy bilety, zajęliśmy miejsca w widowni, podnosi się kurtyna i oczom naszym ukazuje się jakieś staroświeckie nudziarstwo. To nie „Przemysł pani Warren”, lecz „Piękna Miraudolina”. Nie mogliśmy wytrzymać do końca pierwszego aktu i wyszliśmy z teatru wściekli na „Nową Reformę”, która — jak później stwierdziliśmy — drukuje zeszyty tygodniowy repertuar, wprowadzając tem w błąd czytelników.

Jeden z zawiedzionych.

Obłąd religijny. Atakowi historycznemu, graniczącemu z obłądkiem, uległa wczoraj koło godz. 5 po południu w kościele jezuitów św. Barbary służąca Marya K., dwadzieścia kilka lat licząca, zatrudniona ostatnio u lekarza dra S. przy ulicy Starowiśnej. K. poczęła w kościele tarzać się po posadzce, płakać, później znowu krzyczeć i śmiać się. Gdy się jej uspokoić nie dało, wezwano pogotowie ratunkowe, które chorą odwiezło do mieszkania chlebobawców i tam oddało ich opiece. Biedna służąca zdradza anormalny stan umysłowy na tle religijnem. Nieszczęsna ofiara jezuitów! Iż to biednych służących ze szponów jezuitów prosto wędruje do domu obłąkanych...

Porządnym kamienicznikiem okazuje się p. dr Kazimierz Mitschka, właściciel domu przy ulicy Zwierzynieckiej 6. Wynajmuje on za drogie pieniądze mieszkania pełne gnoju i pluskiew, a gdy lokator zwraca mu uwagę, że wynajął lokal na mieszkanie, a nie na

nię — przedko mu wypowiada i wyrzuca druk.

Sprawie włamania na pocztę przy ul. Wawelskiej, okazuje się, że zabrano ogółem 15 kor. w markach i 60 kor. w gotówce, przy tem 15 kor. w monecie dwuhalerzowej i 17 kor. w jednohalerzowej. Zabrano grzebień i lustro, należące do jednej z urzędniczek. W lokalu znaleziono angielską piłę, 2 nadpalone świece oraz złamany mebel od szafy, w której znajdowała się większa kwota. O włamywaczach dotąd słycho ma.

Słychać, że dyrekcja poczt we Lwowie ochotę nałożyć zwrot szkody na urzędników i manipulanta obrabowanego urzędnika. Jest to naturalnie wymysł biurokracji, który nie ma żadnej podstawy prawnej. Urzędnicy powinni w drodze sądowej przeciw takim zachciankom fiskusa pocztowego zaprzeczać.

Nadużycia w stowarzyszeniu dla ochrony podatników. Dziś odbyła się przed zwykłym posiedzeniem rozprawa przeciw drowi Bolesławowi Zielińskiemu, b. sekretarzowi tow. dla ochrony podatników, o oszustwo i sprzeniewierzenie. Zieliński sprzeniewierzył pieniądze, powierzone mu przez interesantów na pokrycie podatków, naciągał mnóstwo ludzi na wypisy wkłósł, sprzeniewierzył pieniądze z Asnyka tow. Szkoły ludowej itd. Zastrzeżono go na 4 miesiące zwykłego aresztu. Zieliński karę przyjął.

Sprostowanie urzędowe. Do Szanownej Redakcji czasopisma „Naprzód” w Krakowie. W oświadczeniu o artykule pod napisem: „Co rola policyjanci krakowscy”, zamieszczonego Nr. 270 czasopisma „Naprzód” z dnia 25 września 1907 upraszam na podstawie § 19 ustawy prasowej o umieszczenie w najbliższym numerze czasopisma „Naprzód” następującego sprostowania, nadesłanego mi przez k. k. komendę I. korpusu: Nie jest prawdą, jakoby k. k. żolnier policyjny odmówił interwencji i jakoby rzekomo odmówienie interwencji usprawiedliwiał tem, że „on nie chciał, żeby ten pan bił” i nieprawdą jest, że rozrzucał tem awanturnik przystąpił do przechodzącej pani i z całej siły uderzył ją w twarz i jakoby dopiero wtenczas żolnierz policyjny raczył rozpocząć urzędowanie. N. tomiast prawdą jest, a co stwierdza na podstawie dokonanego przez właściciela przesłuchania osoby, żądającej interwencji, że żolnierz policyjny bezzwłocznie na wezwanie interweniował i że nie na podstawie własnego spostrzeżenia po spełnieniu przez awanturnika ponownej czynnej obrazy żoż ostatniego do policyi odprowadził, lecz przeciwnie, uczynił to jedynie wskutek wezwania osoby, żądającej interwencji. Kraków dnia 23 października 1907. C. k. radca sądu wojewódzkiego wyższego i prokurator państwa: Zieliński.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Czwartek: „Wojna domowa”, komedia w 4 akt. Przybylskiego.
Piątek: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach Z. Kaweckiego.
Sobota: „Cyd”, tragedia w 5 aktach P. Corneille'a, tłum. St. Wyspiański.
Niedziela o godz. 3 po południu: „Złota czaszka”, dramat Sławkiego (ceny zniesione do połowy). — o godz. 7 wieczór: „Cyd”, tragedia w 5 aktach P. Corneille'a, tłum. St. Wyspiański.
Poniedziałek: „Moralność pani Dulskiej”, tragedia koltuńska w 3 aktach G. Zapolskiej-Janowej.

Wtorek: „Cyd”, tragedia w 5 aktach P. Corneille'a, przekład St. Wyspiańskiego.
Środa: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach Z. Kaweckiego.

Czwartek: „Cyd”, tragedia w 5 aktach P. Corneille'a, przekład St. Wyspiańskiego.
Piątek: „Młynarz i jego córka”, dramat w 5 aktach E. Raua. (Ceny zniesione do połowy). Poątek o godzinie 3 po południu.
Sobota: 7 wieczór: „Opieka wojskowa”, komedia w 3 aktach St. Bogusławskiego.
Niedziela: O godz. 3 po południu: „W małym domu”, sztuka w 3 aktach T. Rittnera. (Ceny zniesione do połowy).

O godz. 7 wieczór: „Dziady”, sceny dramatyczne w 7 obrazach Ad. Mickiewicza.
Niedziela: O godz. 3 po południu: „Wojna domowa”, komedia w 3 aktach Z. Przybylskiego. (Ceny zniesione do połowy).
O godz. 7 wieczór: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach Z. Kaweckiego.

Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza. ul. Szewska 16. I. p.

W sali wykładowej Uniwersytetu ludowego w piątek od godziny 7 1/2 do 8 1/2 wieczorem dr Zofia Daszyńska-Golińska. „Kwestya robotnicza w przemyśle” (ilustrowane obrazami świetlnymi).

Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—5 w niedzielę i święta od godz. 10—1 i od 4—5. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9 w niedzielę i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 prócz niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

Z kraju.

Pogoda w górach. W Skolczyźnie od 6 września nie padał deszcz i od tego dnia panuje nieprzyjemna tu pogoda. Zwykle o tej porze leży już śnieg, a teraz panują 24-stopniowe upały. Urodzaj był na ogół dobry, ale brak jest paszy, wskutek czego chłopcy sprzedają bydło za bezcen.

3 miesiące aresztu za życie ludzkie. Paniełna jest historia przebiecia żołnierza przez kapitana Schrauba w Stanisławowie. Żołnierz Percowicz, ugodzony szabłą w serce, zginął na miejscu. Sąd wojskowy uznał to za zabójstwo za „nieostrożne zachowanie się z bro-

nią” i zasądził kapitana na 3 miesiące lekkiego aresztu. Po odsiedzeniu „kary” Schraub wróci do służby bez utraty rangi i poborów.

Z zaboru rosyjskiego.

9 szubienic. W nocy z soboty na niedzielę na stokach cytadeli warszawskiej powieszono: Samuela Rosenberga, Jankla Millera (za napad na inkasenta firmy „Kropiwnicki”), Antoniego Brzozowskiego, Karola Matuszewskiego, Kazimierza Walichnowskiego, Franciszka Lewandowskiego, Edmunda Wiśniewskiego, Józefa Barana i Tomasza Gawrońskiego (za napady w Łagowie).

Obrobienie wyborców prawosławnych. Wobec wyznaczenia na dzień 27 b. m. wyborów posła od ludności prawosławnej gubernii lubelskiej i siedleckiej, parochom 20 parafij, z których pochodzą obrani już pełnomocnicy, polecono przybyć do Chełmu na ten dzień wraz z pełnomocnikami; prawyborcy na czas wyborów będą rozmieszczeni w Chełmie w gmachu seminarium duchownego, w domu biskupa Eulogiusza (!) i w lokalu bractwa chełmskiego. W sobotę przed wyborami wszyscy prawyborcy będą zaproszeni na nadzwyczajne posiedzenie bractwa chełmskiego.

Aresztowania masowe. Jak donosi urządowa agencja, w Warszawie agencji „ochrony” aresztowali 40 osób, podobno (?) członków P. P. S.; w tej liczbie jeden aresztowany oskarżony jest o zabójstwo dwóch osób; czterej o opór policyi i napady na sklepy monopolowe w dniu 16-go sierpnia 1906 roku. W liczbie aresztowanych znajdują się niby dwaj „sędziowie partyjni”. Aresztowaną również została kryjaka się pod obcym nazwiskiem kobieta, podobno (!) kierująca tłumem w dniu 27 czerwca 1905 r. podczas ustawiania barykad na ul. Milej.

Z cenzury.

Liberalny gradonaczelnik Odessy Nowicki, apoteozowany przez „Czas”, znowu pozwolił swoim ukochanym czarnoseciom trochę „poswawolić”. Według „Neue freie Presse” pokaleczono około 30 żydów. Pewnemu chłopcu wykluto oczy.

Takie rzeczy nie działy się, jak się zdaje, i za czasów reakcyjnych gradonaczelników!

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianola — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczek.

Katastrofa kolejowa pod Oświęcimem.

(Od naocznego świadka).

Oświęcim. (Tel. wł.) Wczoraj o godz. 6:20 rano zdarzył się wypadek kolejowy na przestrzemi Chełmek-Oświęcim i tylko dzięki przytomności personelu pociągowego, który potrafił szybkość pociągu na czas zmniejszyć, nie było żadnych ofiar w ludziach. Zderzenie było tak silne, że 5 wozów towarowych zostało zupełnie rozbitych, a 16 zostało uszkodzonych tak, że muszą zostać przeładowane.

Tor, na którym katastrofa miała miejsce, był przez cały dzień gruzami wozów zawalony, a pociągi kursowały po jednym torze i ze znacznym spóźnieniem.

Szczegóły są następujące: Pociąg nr. 406 prowadzony przez Antoniego Kuźnika został przed stacją Oświęcim zatrzymany przed tarczą sygnałową (Distanz-Signal) i pozostał w tym stanie przez 40 minut. W tym czasie został wypuszczony ze stacji Chełmek pociąg nr. 402 prowadzony przez Henryka Pellara, któremu wszystkie sygnały na przestrzemi wskazywały „wolną jazdę”, mimo że na przestrzemi u tarczy stał pociąg nr. 406.

Przy zbliżaniu się pociągu nr. 402 posłał konduktor Jan Żurek, że na jego pociąg zbliża się drugi. Mgła była tak gęsta, że na 90 metrów odległości nie można było nic widzieć. Żurek pobiegł na 110 metrów w tył, by nadchodzący pociąg zatrzymać. Maszynista pociągu nr. 402 zauważył natychmiast sygnały do zatrzymania pociągu, ale mimo śródków, jakich użył, aby pociąg wstrzymać, zderzenie nastąpiło tak silne, że od stojącego pociągu nr. 406 zostało 5 wagonów doszczętnie zderzonych. W pierwszym wagonie za maszyną pociągu nr. 402 znajdowała się tak zwana „Auslade-Partie” złożona z 4 ludzi i kierownik pociągu, którzy odnieśli lekkie wstrząśnienie, zaś z personelu pociągu nr. 406 nie został nikt uszkodzony.

Jak stwierdził urzędownie p. dr Ślusarczyk z Oświęcimia, zostali lekko ranni: kierownik pociągu Nr. 402 Henryk Pellar, konduktorzy Józef Metter, Jan Hrachowina maszynista Salmann i palacz Śroka.

System jeittelesowski jeszcze nie zaginął na upaństwowionej kolei północnej; stacya Oświęcim jest tak szczupłą dla obecnego ruchu, że pociągi muszą stać po 30 do 60 minut u „Distanz Sygnału”. Winę tego wypadku ponosi jedynie zarząd kolejowy i urzędnik ruchu, który dał „wolną jazdę” dla pociągu Nr. 402, pomimo, że pociąg Nr. 406 stał u tarczy sygnałowej.

Proces hr. Moltkego przeciw Hardenowi.

Jak w telegramach donieśliśmy, wczoraj rozpoczął się proces o obrazę honoru, w którym b. komendant Berlina hr. Kuno Moltke występuje jako oskarżyciel przeciw wydawcy „Zukunft” Maksymilianowi Hardenowi.

Natłok publiczności do sali sądowej był ogromny. Obie strony jawiły się osobiście. Na wstępie przewodniczący podał do wiadomości, że sąd wezwał na świadków kanclerza Bülowa, szefa wojskowej kancelaryi gabinetowej hr. Hülsena-Häselera i hr. Lynara. Wszyscy nie mogli się zjawić; pierwszy z powodu nieobecności w Berlinie, inni z powodu choroby. Wśród przybyłych świadków znajdują się bar. Bergen, pani Elbe, rozwiedziona hr. Kunowa Moltke. Dalej wezwani są redaktor Paweł Lindau, podpułkownik hr. Otto Moltke. Nie przybył ks. Filip Eulenburg. Obecny jego zastępca prawny oświadczył, że ks. Eulenburg mimo słabości przybył do Berlina, ale nie jest w możności stawienia się przed sądem, gotów jednakże dać się przesłuchać w mieszkaniu. Nie zjawili się również wezwani jako świadkowie ks. Fryderyk Eulenburg, pani Hayden, hr. Wilhelm i Fryderyk Hohenauowie i radca francuskiej ambasady Lecomte.

Przedmiotem oskarżenia są pojedyncze zdania z artykułów „Zukunft”, w których hr. Moltke dopatruje się zarzutów, że podlega skłonnościom seksualnym. W ciągu rozprawy oświadcza Harden, że artykuły jego miały cel polityczny i że przy tem nadmieniał osobę Moltkego; nie uczynił jednakże zarzutu przeciwnego usposobienia seksualnego, tylko powiedział, że hr. Moltke ma anormalne uczucia seksualne. Udowodni, że oskarżyciel wobec swej żony, teściowej i ojca zawsze na to się powoływał, że ma anormalne uczucia.

Kiedy przewodniczący zaproponował porozumienie, oświadczył Harden, że wołałby raczej pójść do więzienia. Zastępca oskarżyciela oświadcza, że i jemu oświadczenie Hardena nie wystarcza do przywrócenia czci jego mandanta.

W dalszym przebiegu procesu oświadczył oskarżyciel, że „koło przyjacielskie” w formie, jak to twierdzi oskarżony Harden, nie istniało i istnieć nie mogło. Jego przyjaźń z ks. Eulenburgiem istnieje od najmłodszych lat i nie ma nic wspólnego z przewrotnymi objawami. Następnie omawiano małżeństwo i rozwód oskarżyciela, przyczem Harden oświadczył, że zna tę historję już od lat 5 i gdyby miał zamiar mu szkodzić, to już dawno przytoczyłby w swem piśmie te fakty, a Moltke musiałby natychmiast złożyć mundur.

Zastępca Moltkego dr Gordon zastrzegł się przeciw twierdzeniu Hardena, jakoby akta rozwodowe Moltkego potwierdzały rzeczy, któreby go zmuszały do złożenia mundur.

Na zapytanie przewodniczącego, czy oskarżony uważa przyjaźń oskarżyciela z ks. Eulenburgiem za idealną, z wyłączeniem deliktów seksualnych, odpowiada Harden, że jest przekonany, iż obaj ci panowie nie dopuszczali się przestępstw; sądzi jednakże, że przyjaźń miała zabarwienie erotyczne.

Przewodniczący następnie rozpatrywał miejscy artykułów, oznaczone przez oskarżyciela jako obrażające, przyczem przychodziło kilkakrotnie do ożywionej kontrowersyi między obu stronami. Harden w każdym poszczególnym wypadku zaprzeczał, by w artykułach, które on umieścił jedynie z czysto politycznych względów, można wyczyć to, co pragnie Moltke. W dyskusyi kilkakrotnie czyniono aluzje do rady francuskiej ambasady Lecomte. Oskarżyciel oświadczył, że nie zna tego pana bliżej, ale czuje się obrażonym, że ciągle jest mieszany w to koło, do którego należy Lecomte.

Dalsza kontrowersja między zastępcami obu stron powstała przy sprawie dopuszczalności przesłuchania rozmaitych świadków, zacytowanych przez oskarżonego. Dr Gordon zastrzega się specjalnie co do przesłuchania rozwiedzionej hr. Moltke.

Rozprawę odroczone do powzięcia uchwały co do konieczności i dopuszczalności dowodu.

Po pauzie południowej oświadczył przewodniczący, że trybunał postanowił dopuścić prowadzenie dowodu na to, że hr. Moltke czuł niechęć do rodzaju żeńskiego. Pierwszą przesłuchano rozwiedzioną żonę. Przedstawia ona w dłuższym wywodzie zachowanie się Moltkego wobec ks. Eulenburga i oświadcza, iż mąż wielokrotnie przyznawał, że przyjaźń między mężczyznami wyżej stawia od miłości do kobiety. Świadek był często narażony na złe obchodzenie się ze strony męża. Na zapytanie Hardena, czy jest prawdą, że Moltke powiedział: „Otoczyliśmy cesarza kołem, tam nikt nie wejdzie”, odpowiada, że słyszała to od swej matki.

Świadek porucznik Kruse, syn rozwiedzionej hr. Moltke z pierwszego małżeństwa, potwierdza również inkryminowane twierdzenia Hardena.

Rozprawę odroczone do dzisiaj.

Berlin. (Tel. wł.) Na dzisiejszej rozprawie postawił obrońca Hardena dr Bernstein wniosek, aby przy omawianiu zająć w otoczeniu ks. Filipa Eulenburga wykluczono jawność.

Harden ofiarował dalsze dowody na fakt, że w kołach, w których hr. Moltke się obracał, wszyscy cierpieli na zboczenia płciowe.

Przesłuchany świadek, b. oficer pułku gwardyi przybocznej, zeznaje, że w pułku tym wiadomem było, że kilka wysokich osobistości, między niemi ks. Fryderyk Leopold pruski i hr. Moltke, cierpieli na te zboczenia.

Trybunał uchwalił tajność rozprawy i publiczność, z wyjątkiem dziennikarzy, musiała salę opuścić.

TELEGRAMY

z dnia 24 października.

Dymisy ministrów czeskich.

Wiedeń. „Slav. Corresp.” donosi: Na dzisiejszym zgromadzeniu klubu czeskiego oświadczyli ministrowie Forzt i Pacak, że postanowili podać się do dymisji.

Choroba cesarza.

Wiedeń. O stanie zdrowia cesarza, donosi Biuro korespondencyjne, że polepszenie trwa dalej a objawy katatralne zmniejszyły się.

Wielkie bankructwo w Nowym Jorku.

Nowy Jork. Władze nadzorcze dla banków zamknęły filię banku „Knicker-bocker Comp.”, która dopiero po dokonanej rewizyi ma być na nowo otwartą. Wskutek tego powstał run deponentów na trust Comp. Ost-America, który trwał przez cały dzień wczorajszy. Towarzystwa zaspakajają dotąd wszystkie żądania.

Kierujący finansistami starają się przyjąć z pomocą targowi pieniężnemu celem powstrzymania paniki.

W Pittsburgu postanowiono giełdę zamknąć, aż nastąpią spokojne stosunki.

Minister skarbu w Waszyngtonie oświadczył, że sytuacja finansowa Ameryki jest dobrą i nie ma żadnego powodu do obaw. Panika spowodowana została niekorzystną sytuacją kilku domów bankowych, które zbankrutowały z powodu nieszczęśliwych operacji.

Trzęsienie ziemi.

Messyna. W Messynie, Regio di Calabria oraz innych miejscowościach Włoch południowych dało się wczoraj odczuć trzęsienie ziemi.

Szczegóły napadu na pociąg.

Oreń. (Pet. ag. tel.) Według dalszych doniesień o napadzie na pociąg kolejowy koło Karaczew, przy przeszukiwaniu pociągu policja aresztowała 5 podejrzanych osób, a nado 2 rannych z pomiędzy uczestników napadu. Banda liczyła 15 osób. Na szynach znaleziono bombę. Podczas napadu, prócz wozu kasowego straciło życie 2 podróżnych. Między rannymi jest również dwóch podróżnych. Brakującą kwotę 20.000 rubli znaleziono w wagonie.

Aresztowania w uniwersytecie.

Moskwa. Onegaj zgromadziło się około 3000 studentów w auli uniwersyteckiej, aby zaprotestować przeciw wyrokowi śmierci, wydanemu na dwóch studentów. Komendant miasta zażądał telefonicznie rozwiązania zgromadzenia. Ponieważ temu nie chciano zadość uczynić, zjawiła się w auli policja i z powodu nieskutkowności kilkakrotnego wezwania do rozejścia się, uwięziła 41 studentów. Aresztowani otrzymali małe grzywny.

Sejm finlandzki.

Helsingfors. Komisya konstytucyjna sejmowi finlandzkiego uchwaliła deklarację, że wydanie 20 milionów z finlandzkich kas państwowych nie sprzeciwia się konstytucji, że jednakże potrzebne jest konstytucyjne załatwienie kwestyi wojskowej. Ustawa w tym duchu ma być wniesioną.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* **Posiedzenie zarządu krakowskiej grupy murarzy** odbędzie się w piątek 25 b. m. o godzinie 6 wieczorem w Związku stow. rob. (ul. Wiślna 5).

* **Kółko samokształceniowe w Krakowie.** W piątek 25 b. m. o godz. 7 1/2 wieczorem odbędzie się w sali Związku stow. rob. (Wiślna 5) poufne zebranie, celem omówienia programu działalności Kółka. Zaprasza się wszystkich towarzyszących, chcących brać udział w pracach Kółka.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt, 24 października. Pszenica na październik 11 96 do 11 98. Pszenica na kwiecień 12 68 do 12 69. Żyto na październik 11 36 do 11 40. Żyto na kwiecień 11 90 do 11 91. Owies na październik 7 90 do 7 91. Owies na kwiecień 8 60 do 8 61. Kukurudza na maj 7 21 do 7 22. Rzepak na sierpień — do —. Wszystko za 50 kg.

Oferty mierne. Chęć kupna mierna. Usposobienie lepsze. Pogoda: piękna.

Zmiana lokalu.

KAWIARNIA D. KOMITAU

przeniesioną została do domu przy ul. Poselskiej 17, I. p. Otwarta od 6 rano do 2 w nocy.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówkach

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” liczymy za każde słowo 6 h, tytuł 20 hal.

Pomadki

mieszane 1/2 kg. 1 K. 20 h. Herbatniki 1/2 kg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziew. 1/2 kg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie świeże. Poleca fabryka wyrobów cukierniczych Poselska 15, prowadzona pod osobistym kierunkiem Romualda Pieczarki. 368

Na nagniotki

Niezawodna pasta nawet na zastarzałe nagniotki w aptece E. Sokalskiego w Kętach. Dwa pudełeczka za zaliczką 60 hal. 474

Zarząd pański Ant. Kralńskiego w Jezierzanach ad Borszczów wysłał w 5-kilowych blaszankach, wszystko opłatnie, prawdziwy miód lipowy w cenie 6 K 50 hal., a wyborny miód lipowy w cenie 7 K. Wysła również miody pitne, wyszczególnione na kilku wystawach, a to stółowy kasztelański, królewski i miody pitne owocowe jak Borówczak, Maliniak, Dereniak, Wiśniak, Winogroniak, Ożyniak i t. d. w pięciokilowych blaszankach, wszystko opłatnie, w cenach od 6 K 40 hal. do 6 K 80 hal. Cenniki na żądanie franko. 699

Murarz

znajdzie stałą posadę w większym przedsiębiorstwie fabrycznym. Stała miesięczna pensja, mieszkanie, opał i oświetlenie zapewnione. Zgłoszenia przyjmują dział inżynierski „Naprzodu” pod J. A. Z. 15. 712

Czeladników krawieckich

izr. poszukuje się. Wiadomość w dziale inżynierskim „Naprzodu”. 711

Krawiec z Warszawy przyjmuje zamówienia z własnych i powierzonych mu materiałów, poprawia zły krój, reperuje, czyści i prasuje po cenach niż konkurencyjnych. Sklep przy ul. Krowoderskiej L. 42. Jan Wierzyński. 677

Na reumatyzm

gościec, postrzał (ischias) i łamanie poleca się usmierzające nacieranie, od wielu lat ogromnie rozpowszechnione, przez wielu lekarzy ordynowane i przez znakomitości uznane. Linimentum Gauthieriae compositum — prawdziwie zarejestrowana marka ochronna.

„NERWOL”

chemika dra Juliusza Franzosa, aptekarza w Tarnopolu. Cena flakonów 80 hal., 10 flakonów 8 koron, nie licząc opakowania i franko. Tysiące listów dziękczynnych do przeladunku. — Dwa razy dziennie wysyła pocztą. — Do nabycia w każdej większej aptece, względnie w aptece chemika Dra JULIUSZA FRANZOSA w Tarnopolu. 749

Znakomite kawy

poleca handel pod firmą **Wojciech OLSZOWSKI** w Krakowie, Mały Rynek róg ul. Szpitalnej. 461

Korzystajcie ze sposobności

Do magazynu Zegarm.-Jubilersk. p.f. JÓZEF FEIL, w Krakowie, Grodzka 60, nadszedł wielki transport najlepszych zegarków, oraz biżuterii ze złota i srebra. Ceny niskie. Polskie cenniki wysła na żądanie franco. 480

Kasa zaliczkowa Filii Banku hipotecznego w Krakowie, ul. Bracka 1.

Pożyczki ze skryptami notaryalnymi (spłata ratami tygodniowymi, miesięcznymi, kwartalnymi).

Pożyczki na zastaw kosztowności (złota, srebra, drogich kamieni i papierów wartościowych) od 10 koron 579 począwszy.

Pierwszy katolicki Magazyn używanych ubrań męskich i dziecięcych, palt i futer w wielkim wyborze sprzedaje i kupuje po bardzo przystępnych cenach. **WOJCIECH SEJMA, Kraków** 604 ul. Stolarska L. 6.

Bryndza owcza karpacka

1 faska 5 kg. bryndzy deserowej 7 K, 1 faska 5 kg. bryndzy majowej 6 K, 1 faska 5 kg. bryndzy ostrej 4-50, 1 faska 5 kg. masy deserowej 9 K, 1 paczka 5 kg. sera szwajcarskiego 9 K, 1 paczka 5 kg. makaronu tarczony K 4-50, 1 paczka 5 kg. slipek suszonych 3 K, 1 paczka 5 kg. słoniny białej albo wędzonej K 7-80, 1 paczka 5 kg. kiełbas wieprzowych K 8-50, 1 kg. kawy surowej od K 2-20 do 3-60, 1 kg. kawy palonej od K 2-80 do 9—, 1 kg. herbaty od 5 do 12 K.

Poleca dom specyatów węgierskich **Kiefer Leo, Kesmark** Węgry.

Metodą Berlitz

udzielają lekcji osobnych i zbiorowych

Anglik b. profesor szkół angielskich.

Francuz z dyplomem parys. uniw.

Niemiec z wyż. wyksz. akademickim

ul. Floryańska 25, I. piętro.

Instalacje i naprawy dzwonków elektrycznych

wykonuje najtaniej z gwarancją **L. Niemetz, mechanik** 618 Kraków, ul. Szewska 2.

Dobre Idące Szwarewaldzkie zegary

ozdobne z dobrym werklm i 8-letnią rękojmią, białe ościane wskazówki i cyfry. 18 cm. wysoki, kompletny z brązowym ciemnym, nadszczaj tanio tylko **koron 2-80**.

Zegar z kukułką K 8-60. Niema ryzyka. Zamiana dozwolona lub zwrot pieniędzy.

Corocznie wysyłam więcej niż 50.000 zegarków ku najwyższemu zadowoleniu moich P. T. Odbiorców. Poważna ta liczba, która jest jedyną w Austrii, daje najlepszy dowód o solidności mojej firmy. Każde nawet najmniejsze zamówienie uskutecznia najskrupulatniej. Wysyła za zaliczką.

Pierwsza fabryka zegarków

HANNS KONRAD a. i k. nadworny dostawca w Brn 659 (Czechy). Bogato ilust. polskie cenniki z przeszło 3000 rycinami wysyła się na żądanie bezpłatnie i franko.

Upraszamy Szanownych

czytelników, aby zamawiając lub kupując przedmioty, reklamowane w „Naprzodzie”, lub w ogóle korzystając z działu ogłoszeniowego, raczyli powoływać się na „Naprzód” jako na źródło, skąd informacje swoje zaczerpnęli. Takie powoływanie się bowiem wpływa na rozszerzenie ogłoszeń „Naprzodu”.

Kto szuka?

zajęcia, posady, lekcji, robotników, służby, kto szuka mieszkania w mieście lub na lato sklepu znajduje najłatwiej, ogłaszając w dziale drobnych ogłoszeń „Naprzodu”. Od razu płaci się tylko 6 h., listownie także w markach.

Dwie gabloty sklepowe i dwie ścienne do sprzedania

Wiadomość „Naprzód”, Długa 5.

5000 KORON NAGRODY

dla niemających zarostu i łysych.

Ja, podpisana, mogę polecić każdemu prawdziwy duński Balsam Mos, jako niezawodny środek do wywoływania porostu nowo i przez długi czas wypadły mi włosy porządnie tak, że pojawiły się całe miejsca pozbawione włosów. Gdy atoli używałam przez trzy tygodnie Balsamu Mos, poczęły włosy rósć na nowo gęsto i bujnie. M. C. Andersen, Ny Vestergade 5, Kopenhaga. — Paczka balsamu Mos 2 Opakow. dyskr. Po otrzymaniu należytości lub za zaliczką. — Pisać do największego w świecie osobliwego handlu

MOS-MAGASINET, COPENHAGEN K 397 DANMARK (Dania).

Opłata kart koresp. 10, a listów 25 halerczy.

5000 KORON GOTÓWKĄ

każdemu gołowasemu, łysemu, lub rzadkie włosy mającemu, który Balsamu Mos przez 6 tygodni używał bezskutecznie.

Uwaga. Jesteśmy jedyną firmą, która daje tego rodzaju gwarancję. — Lekarskie opisy i polecenia. — naśladowcami energicznie się ostrzega.

W sprawie prób z Pańskim balsamem Mos mogę panom donieść, że z tego balsamu jestem zupełnie zadowolony. Już po 8 dniach pojawił się wyraźny porost włosów, a chociaż były jasne i miękie, były one przecież bardzo mocne. Po dwóch tygodniach przybrała barwę pierwotną barwę i dopiero wtenczas ujawniło się nadzwyczaj korzystne działanie skiego balsamu. Dziękując, łączę dla WP. wyrazy poważania, Dr Tverg, Kopenhaga.

ZOFIA BIESIADKOWA

.....OSWIECIM.....

Przez Wysockie k. Namienictwo konsygnowane

Biuro podróży

Zofii Biesiadkiej

Oświęcim (dworzec)

sprzedaje

bilety okrętowe do

Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pociągów, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle według taryf okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady i bilety kolejowe kanadyjskie.

Prospekty darmo i opłatnie.

TUTKI CYGARETOWE „NORIS”

z wata chemicznie czystą N oznacz. literą N

są w powszechnym użyciu.

Zawdzięczam to tej okoliczności, że do ich wyrobu używam najlepszej bibułki, zrobionej z włókien rośliny Chmiel „le Houblon”. Wyrabiam tak klejone, jak i nie klejone (maszynowe). Nadają się do wszelkich szlachetniejszych tytoni. Smak ich jest łagodny — dym chłodny, nie sprawiają pieczenia w krtni i na języku. Dla zwolenników tutek klejonych polecam: „Le Houblon-Noris” z wata. Są one wyborne. — Każdy palący tytoni, chcąc uniknąć zatrucia nikotyną, winien palić tylko w cygarach szklanych z wata „Salvesol” — pochłania ona nikotynę, a więc usuwa jej szkodliwe działanie. 10 cygar szklanych 1 K. 20 hal. Pakietek waty „Salvesol” 30 lub 60 hal.

Wyroby te poleca:

Zakład przemysłowy wyrobów papierowych

„NORIS”

Mr. Bełdowski, Kraków 8.

Pierwszy krajowy skład Gramofonów i Fonografów

Józefa Wekslera, w Krakowie

ulica Grodzka 71 163

poleca w bardzo wielkim wyborze Gramofony, Fonografy, płyty i walce najnowszych zdjeć.

Gramofon koncertowy z 10 płytami 35 złr.

Części składowe zawsze na składzie. Ceny bardzo przystępne. Reparaty wykonuje się dokładnie i szybko po cenach umiarkowanych. Cenniki darmo i opłatnie. Zamówienia z prowincji uskutecznia się odwrotną pocztą.

Wyszło z druku 2 wydanie książki

Worek Judaszów

czyli

Rzecz o Klerykalizmie

napisał

Franciszek Młot

Cena za egzemplarz bogato ilustrowany 60 hal. z przesyłką pocztową 80 halerczy.

Do nabycia u kolporterów partyjnych, we wszystkich księgarniach oraz w sklepie „Naprzód”, Kraków Długa 5.

DOM TOWAROWY

J. BUCHNER.

TOWAROWY

J. Buchner

Kraków

Stradom 1. 2

dom własny.

Mam zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, że nadszedł do mego składu transport wszelkiego rodzaju najmodniejszych materiałów angielskich na suknie i kostiumy, koteż materyj jedwabnych, bardzo wielki transport dywanów, chodników, kap pluszowych, koronkowych, jedwabnych i wełnianych firanek i stor tiulowych i koronkowych, koteż wełnianych i atlasowych i kocyków sławuckich.

Okazyjna sprzedaż resztek rozmaitych materyj na suknie i bluzki

i jedwabnych na suknie i bluzki

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.

592 po bardzo niskich cenach.